

Выходить во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы крѣзь рускихъ святыхъ о 4-58 годъ попоад. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

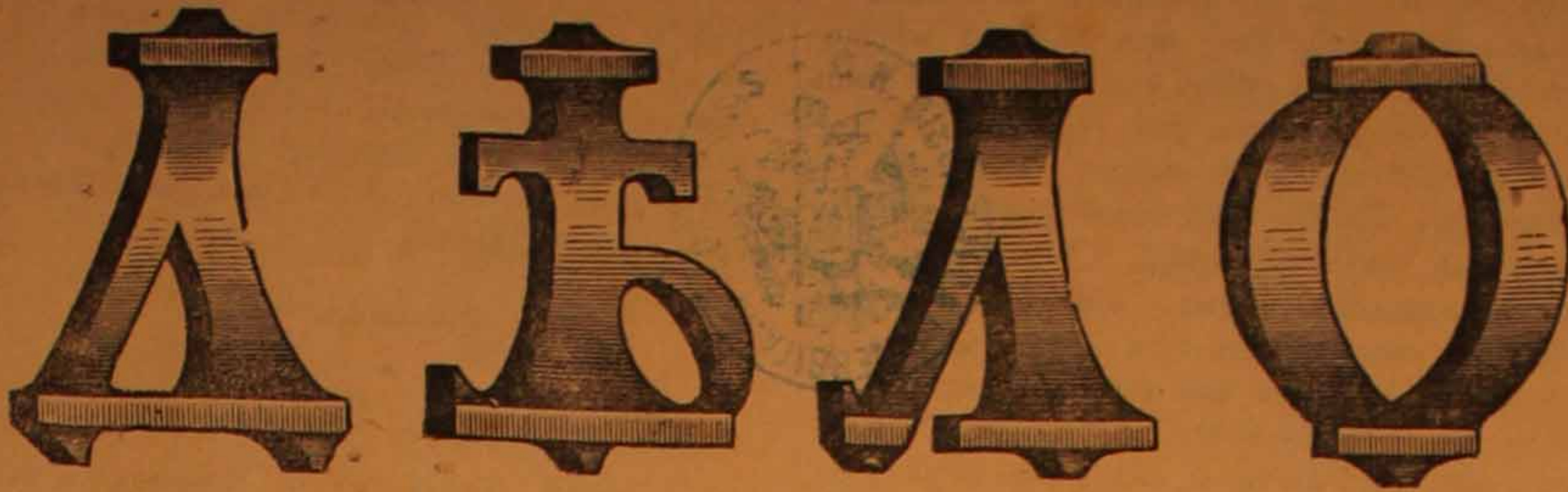
Редакция, администрация и енопеция подъ Ч. 44 уаля Галицка.

Вѣдъ литы, посылки и рекламация належитъ пересылати подъ адресомъ: редакция и администрация „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не вѣртакуютъ толькѣ на попереде вѣстерѣ жень.

Поодинокѣ чело стоить 12 гр. а в. Оголошеня принимають по цѣнѣ 6 гр. а в. бѣтъ однокъ отрокѣ печатокъ.

Рекламация неопечатанъ вѣдъ отъ порта. Предплату належитъ пересылати еракомъ (найдлучше почтовымъ перекладомъ) до: Администрация часописъ „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44

Предплата на „Дѣло“ для Россіи: для Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 12 гр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 гр. на полъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 гр. на чверть року . . . 3 рубл. съ док. „Библиотекѣ“: съ док. „Библиотекѣ“: на цѣлый рѣкъ . . . 16 гр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 гр. на полъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 рубл. на самы додатокъ: на самы додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 5 гр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . 2-50 гр. на полъ року . . . 2-50 рубл. на чверть року . . . 1-25 гр. на чверть року . . . 1-25 рубл.

Для Вѣстерны, стрѣлокъ Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 15 гр. на полъ року . . . 7-50 гр. на чверть року . . . 3-75 гр. съ док. „Библиотекѣ“: на самы додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 19 гр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 гр.

Io-triumphe!...

III.

На конгрессъ берлинскѣмъ мавъ кн. Бисмаркъ отъ якъ высказатись до кн. Горчакова: „Не силуйте мене выбирати мѣжь вами, а — Австрією“.

Однакожь по конгрессъ мабуть таки зайшла конечность выбирати, и отъ небавомъ почуви мы о тѣснодѣ союзъ Нѣмечины съ Австрією. Дальша исторія сего союза, якъ бѣтъ перетворився въ потрѣбный союзъ и пр., доволѣ звѣстна. Перерывъ дружбы Нѣмечины съ Россією, сеи дружбы, котру кн. Бисмаркъ передъ конгрессомъ берлинскимъ называвъ „tuttnoch“, бувъ дуже наглый и рѣшучій. Россія гнетъ почалась обзырати за иншими союзниками, и подѣ часть коли звязъ дружбы Австріи съ Нѣмечиною щоразъ то тѣснодѣ, старалась дипломатія російска порозумѣтись съ Англією, — отбулась голосна своего часу подорожь царя російского до Копенгаги, де царь бачився съ англійскимъ преміеромъ Гладстономъ, — котрый именно по се потрудився кораблемъ зъ Лондону. Если успѣхи Австріи на балканскѣмъ пѣвостровѣ були впрость ривализацією съ Россією, то успѣхи сѣи зовѣтъ не були на руку и Англіи; звѣстны суть слова Гладстона, сказаны подѣ адресомъ Австріи: „Hands off“ (прочь съ руками)! Плать Гладстона дотычно балканского пѣвострова бувъ той самъ, що его нынѣ переводить въ Суданѣ: divide et impera; се та сама политика, котрой тривались Римляне въ отнѣшеняхъ съ своими могучими сусѣдами: подѣлити ихъ зъ-разу на майже рѣвно сильныя таборы, беруци по-при томъ слабшого въ спеціальну опѣку, а потѣмъ, при часѣ, неволити одного по другѣмъ и по зможѣ забѣрѣ романизувати. Сей принципъ поясняе намъ теперѣшне поступованье Англіи въ Египтѣ: прокламация Гордона, оголошенье „пророка“ Магди султаномъ Кордофану, — при рѣвночасной оборонѣ надморскихъ мѣсть и перманентной окупации Египту. Що-жь до балканского пѣвострова заявивъ Гладстонъ неразъ, що належитъ его лишити (по упадку Турціи) въ посѣданью тыхъ племенъ, котры его замешкують; многы бачили въ томъ навѣтъ гуманность англійского преміера; прокламация Гордона, дозволяюча торгъ чорными невольниками, дуже въ пору иллюструе сѣю гуманность.

Розлучившись съ Россією, Нѣмечинѣ жилось... яко тако; не она перша змагала до нового союза, за тымъ убивався п. Гирсъ, за тымъ-же и вѣдывъ недавно по Европѣ, звѣдувався и въ Фридрихсруе и въ Вѣднѣ. Годѣ намъ знати погляды великихъ дипломатѣвъ; намъ доступны лише факты (по части) — и исторія.

Война съ Туреччиною коштувала Россію много крови. Коняць-кѣнцѣвъ стала Болгарія княжествомъ, а Румелия (всходна) автономичною провинцією. За тое достались Австріи майже безъ бою Боснія и Герцеговина, и — Сербія, а Англія усадовилась на Кипрѣ и въ Египтѣ; война Россіи принесла зовѣтъ кому иншому значно бѣльшій користи, нѣжь самой Россіи. Припустѣтъ навѣтъ, що Россія дѣйстно загрозитъ зъ Мерву индійскѣ постлости Англіи, — однакожь, наколи-бъ прійшло до серіозной розправы на балканскѣмъ пѣвостровѣ, то полки австрійскыя двѣ чи не коротку дорогу будутъ мати подѣ Царгородъ, — блокада Англіи учинитъ Россіи и безъ того тяжкій доступъ на Балканѣ майже неможливимъ, а естественна военна демонстрація Нѣмечины въ польскихъ провинціяхъ звяже Россію до рѣшты руки; що значить така демонстрація, можна було переконатись подѣ часть кримской войны, коли австрійскыя войска окупували буаи Яссы. Мы увѣрять, що каждый крокъ Россіи на Выходѣ, выкличе два кроки еи вороговѣвъ. Теперѣ вже иншы господарѣ постарались добре и завчасу усадовитися поперекъ сеи дороги, котру ѣи вказуе еи исторія. А се належало-бъ собѣ выбити разъ на все зъ головы, щобъ Бисмаркъ въ чѣмъ-небудь и коли-небудь позабувъ на интересы Нѣмечины; дарма, Бисмаркъ не злякомится нѣ на крестъ, нѣ на ленту съ орденомъ, щобъ за-про се опустити свою могучу союзницю Австрію; не приедае его и комитетъ благотворительный... На подтверженье нашей думки не довго прійшло намъ ждати; подѣ часть коли російска праса славитъ по зможѣ новоназану дружбу съ Нѣмечиною, отповѣдае на се нѣмецка, навѣтъ офіціозна праса, що „серце Нѣмечины будѣ що будѣ належитъ вже до Австріи!“

Що-жь до Мерву, то правда, що може бѣтъ стати пригѣдною погрозою противъ Англіи, однакожь и не бѣльше; та и не на-

лежить и Мерву перецѣновати. Зъ одной стороны справедливо уважають „Соврем. Извѣст.“, що индійскѣ постлости Англіи — Россіи не конче потрѣбны. Поминаемо вже кѣлькѣ се буде контувати Россію выкористанье стратегичной вартости Мерву, але не забуваймо, що англійскыя инжениры и генералы въ Афганистанѣ не дармували и не будуть дармувати, — що Россія мусѣла-бъ выступити офензивно, а Англія може ограничитись на дефензивѣ, а се чѣйже велика рѣжниця. Правда, индійскѣ постлости — се ахилева пята Англіи; але якъ тяжко до сеи пята дѣбратись, та чи и можна дѣбратись?... Нѣмъ сонце зѣйде — въ Мервѣ, роса очи выѣтъ — на Балканѣ. Англія Россіи въ Азию не зачѣпае; для неи Сибирь ще менше потрѣбна, якъ Россіи богатѣ рѣвины индійскыя; Англія боронится.

Приязнь Бисмарка скѣнчилась вже разъ болестною наукою для російской дипломатии; она не може и на будуче инакше скѣнчитись. Не можемо далеко пускатись въ будучность, але вѣльно намъ за то глянути въ доволѣ далеку минушность. Балканскыя провинціи входили вже неразъ въ складѣ кравьѣвъ короны св. Стефана, належали до Австріи; Бѣлгородъ бувавъ вже австрійскою твердыною. Нѣмецкыя рыцарѣ орденѣ св. Маріи умѣли — воюючи противъ Польши — дуже добре цѣннити... стратегичну линію Вислы и дуже любили займати замки и форты вздовжь еи береговѣвъ. Для розширяючихся, або крѣпниучихъ державъ показуются при рѣвнѣхъ условіяхъ тѣ самы „новы цѣли...“ Польша розбила рыцарѣвъ нѣмецкихъ, покорила Прусы, — та вконяць сама впаа, а по еи розвалинахъ посувають поволи але вытрѣвало правнику тевтонѣвъ. Нѣмецкыя Vaterland все ще мае частину своихъ дѣветъ подѣ Россією, въ остзейскихъ провинціяхъ. Коли порѣвнаемо минушину съ теперѣшностею, то розвиваеь передъ очима нашими — der Drang nach Osten вже въ цѣлой своей нагѣй кравьѣ. А во в нутрѣ державъ бачимо такоже въ цѣлой кравьѣ — das Gottesgnadenthum. Парламентаризмъ зводитъ поволи либеральными гриндерами и хитрыми дипломатами — ad absurdum. Що-жь зъ такого выходитъ — и на се находимо отповѣдь въ исторіи.

Розумѣея, що для кого исторія terra incognita и кто очи загубивъ въ замѣняхъ

денационализацийныхъ мрѣяхъ, сеиу представляются факты „комедією“, а положение Австріи по зближеню Россіи до Нѣмечины — „серіознымъ“. Мы ще разъ кажемо: свобода горожанска и свобода народностей — се дорога до могучости и славы державъ. Свобода славянскихъ народностей Россіи не може ѣи пошкодити; не може ѣи пошкодити свободный розвѣй южной Руси на природныхъ, справѣ народныхъ основахъ: не може ѣи пошкодити свобода горожанска; а все се може зѣнтузиазмувати такъ російскихъ, якъ и балканскихъ Славянъ.

ДОПИСИ.

Отъ Турки.

(Рускыи языкъ въ ц. л. старостѣ турчанскѣмъ.) На дняхъ бувъ я свѣдкомъ того, въ якѣй способѣ ц. к. урядники политичны въ Турцѣ передъ народомъ самѣ себе компромируютъ и свою повагу урядничу поневѣряють. Одины сельяны вѣручае писмо красно и четко по руски писанѣ и по руски адресованѣ секретареву ц. к. старостѣ въ Турцѣ. П. секретарь послѣянувши на тое письмо заявляе отверто, що „to pisane po rusku, a ja po rusku czytac nie umiem“ — и кличе другого ц. к. урядника отъ ц. к. старостѣ и проситъ его, щобы ему тое письмо прочитавъ. Той другій ц. к. урядникъ бере письмо въ руки, пробуе читати, ба якоже не иде, тай заявляе, що бѣтъ буквы трохи пѣнае але читати не потрафитъ. Ну, кличе п. секретарѣ третого ц. к. урядника и каже: „Może pan umie po rusku, to proszę to pismo przeczytać“. Ба, той третій цѣлакомъ простодушно каже: „Ja po rusku — jak tabaka w togu, nie nie umiem“ — и по тыхъ словахъ почавъ съ своими товаришами реготатись. Сельяны вытрѣщивши очи на тое въ своѣмъ родѣ комичне представленье, вытягае, кланяючись, руку до п. секретарѣ и каже: „Та коли паны не умѣте читати, то отдайте письмо; я не знавъ, що увиджу въ бедирку такой дивоглядъ, абы толькѣ панѣвъ не умѣло читати“. П. секретарь успокоивъ чемного сельянина и каже, щобы бѣтъ собѣ ишовъ спокѣйно домѣвъ а тамъ вже на тое письмо резолюція прійде, бо вже въ мѣстѣ когось муситя гля-

Пропамятне письмо

про нужденіе положеніе гр.-кат. духовенства въ Галицкѣ и Буковинѣ.

III. Превентоване правительствомъ получение конгруи.

Зъ уваги на таке сумне положенье руско-кат. клира и на многоразовѣ его просьбы, а особливо въ наслѣдокъ ѣвсарскихъ мовѣ троновыхъ въ пр. 1873 и 1879 почало правительство думати о получешю долѣ клира. Дня 15 сѣчня 1880 р. предложило правительство палатѣ послѣвъ проектъ закона тыкающого дотации кат. душпаствыра. Але именно той проектъ наповняе руско-кат. духовенство наибѣльшими обавами, бо коли-бъ бѣтъ дѣставъ обавяуючу свѣту, то положенье того духовенства въ вѣгалѣ потѣршилось-бы ще далеко бѣльше, нѣжь досѣ. Що обавы тѣ не суть беспѣдставны, можна переконатися въ слѣдующихъ выводовѣвъ.

§. 1. Попередъ всего нормув. що „самостоятельнымъ душпаствырамъ и системизованнымъ сотрудникамъ мавъ бути отповѣдны до ихъ стану минимальный доходъ (конгруа) о толькѣ въ фонду религийного доповнений, о скѣлькѣ его не покрывають доходы сполучевѣ съ духовнымъ урядомъ“. А щобы высѣдити высше гаданѣи а съ духовнымъ урядомъ сполученѣ додоу, наказые §. 3 докладѣи вѣзана сполученыхъ съ духовнымъ урядомъ доходѣвъ и выдатковѣвъ, а именно тѣи звѣданы, коли-бъ були переведены послѣа провѣтованныхъ правительствомъ приписѣвъ, мусѣли-бъ головню цѣле обѣднѣе получешье конгруи для руско-кат. клира въ горы зработи иллюзоричнымъ. Въ §. 5. розпорядженя скавано: „Въ рубрицѣ „доходы“ належитъ вѣзнати: чистый доходъ

въ грунту, будынкѣвъ, капиталѣвъ, рентъ и правѣ ужитковыхъ, заплата за духовныя функціи (права епитрахиля, належитости за писанье метрикъ и пр.), пенсіи, доходы въ фондѣцѣи, зъ церковныхъ належностей и заробковань, въ кѣнцы вѣвкѣи доходы, якыя духовныи бирывае въ мѣвтку парохіального або въ церковныхъ фондѣвъ дотацийныхъ и спомогающахъ“.

Зѣ взгляду на окремы отнѣсины руско-кат. клира подѣносимо ѣи сеи рубрики слѣдуючы точки, котры, поднесенѣ до силы права, стались-бы тяжкимъ ударомъ для руско-кат. клира:

1. Чистый доходъ въ грунту вѣвъ, розумѣея, на подѣставѣ ново-переведеного грунтувого катастру поданыи вѣставъ значно высше, нѣжь бувъ досѣи и нѣжь вѣтъ на дѣлѣ. Бо-жь треба вѣвати на увагу, що душпаствыръ самъ при своихъ духовныхъ обовякахъ не етъ въ салѣ вѣсти господарку на ерекціональныхъ грунтахъ, але муситъ въ той цѣли держати слугѣ, котрыхъ платня повинна-бъ бути въ доходу потрѣчена, мѣжь тымъ коли §. 9. превѣтованого розпорядженя говоритъ, що „выдатки на слугѣ, коминарѣвъ, наймитѣвъ и пр.“ не мають отчислюватись отъ парохіальныхъ доходѣвъ, а §. 11. каже, що „при доходахъ натурою вѣльно потрѣтити толькѣ копты довоу, наибѣльше до 10% доходу brutto.“ Дальше треба увзглядити, що господарство душпаствыра и черезъ те богато терпитъ, що грунты ерекціонныи нѣде не скоммасованы, але авычайно ровакненѣи въ кѣлькѣхъ досыть далекихъ отъ себе сѣлахъ, а въ одномъ сѣлѣ въ дуже многыхъ парцѣлахъ. При найкористѣвѣишѣмъ вѣборѣ священникъ мавъ заледѣо ту потѣху, если причинитя своими доходами до до-

бра загалу и добре администруе фондомъ религиознымъ. Але на случай нещастѣи элементарныхъ, падежей, посухи або повѣни, або на случай недуги въ домѣ, тратитъ дѣнь не толькѣ чистый доходъ, але и вкладовый капиталъ. Съ поглядомъ на тѣи, ажъ надто часто сумнѣи вѣдобутки господарованя на грунтахъ ерекціональныхъ замѣтивъ рускыи посолъ крыл. Яковъ Шведицкыи д. 22 марта 1878 въ палатѣ послѣвъ дуже удачно: „Черезъ господарованье на грунтахъ ерекціональныхъ ставея душпаствыръ — позаякъ доходъ его въ великой части складывае въ плоду грунту вѣ ерекціональныхъ — майже безплатнымъ економомъ т. ав. религийного фонду. Замѣтъ сповнати тяготѣючы на нѣмъ обовяки въ церкѣи и въ школьѣ, муситъ дѣнь разомъ съ другими сельянами вѣлѣтній спецѣи зработи въ поли, звозити вѣкѣте, щобы зработи собѣи на кусникъ хлѣба и сплатити надвышку фонду религийному, а то тымъ бѣльше, що при обчисленю инвентаря парохіального потрѣчуея на выдатки культуровой заледѣо 10% безъ взгляду на то, що климатичныи нещастѣи, морозы, грады, повѣнѣи и т. д. неразъ нищать плоды цѣлаорѣчнои працѣ, т. в. цѣлу дотацию парохѣ“. На подѣставѣ тыхъ увагъ высказувѣе теперѣ въ многыхъ сторонѣхъ жаданье, щобы плоды ерекціональныхъ грунту вѣвъ зовѣтъ не були вѣчислованы до доходѣвъ парохіальныхъ. На се мы ягодитесь не можемо, такъ якъ грунты ерекціональныи безъ сумнѣву походять въ побожныхъ фундаціи и послѣи истнующихъ законѣвъ не можутъ бути отчужденѣи отъ своего призначѣи, бо становлятъ найважѣвѣишу и найпѣвнѣишу часть дотации душпаствыръѣвъ, котрой они подѣ жаднымъ условіемъ зрѣчѣи не можутъ. Але зѣ взгляду на высше означенѣи обста-

вины, тяжести и труды для осягненя якогото такого въ нихъ доходу, належалось-бы при фасіонованю поступити справедливѣишою и взглядыишою дорогою.

2. Платня за духовныя функціи (права епитрахиля и проч.). Щобы доходѣ въ духовныхъ функціи становили небтложную часть фасіи, сего не можна оправдати анѣ въ церковного анѣ въ державного погляду. Зѣ церковного погляду суть се добровѣдныи, случайныи и непевныи дары, певный родъ милостинѣи отъ вѣрныхъ для духовного, котрой, розумѣея, въ горы обчислити, а ватымъ и до конгруи душпаствыра вѣчисловати не можна, если конгруа мавъ становити его минимальный, т. в. певный и отъ жадного случая не залежачій доходъ. Для того то ѣи право каноничне каже при вычислованю доходѣвъ душпаствыра, що до конгруи не можна вѣчисловати нѣвѣкыихъ непевныхъ доходѣвъ (redditis, cum sunt de omnino incertis, non sunt imputandi in congruam). Але и въ державного погляду не можна такой постановы оправдати, бо держава уважае своимъ обовякомъ старатись о отповѣднѣе до его стану удержанье клира, и вже передѣ столѣтьемъ докладно установила минимальный доходъ душпаствыра, котрыхъ теперѣ яко недостаточный хоче подѣвысшити. Але коли той сподѣванный минимальный доходъ не мавъ стати зовѣтъ иллюзоричнымъ, то муситъ складатись въ певныхъ, отъ нѣвѣкыи случайности не зависящихъ факторѣвъ. Такимъ факторомъ jura stolae не суть. Бо по перше, годѣ напередъ означити, кѣлькѣ крестьянъ, вѣвчѣвъ и похоронѣвъ будѣ въ громадѣ; а хочѣ-бы въ попередныхъ лѣтъ се въ певныхъ границахъ далѣе вычислити, то и се нѣчѣго не поможе задля вѣвѣстныхъ уставѣвъ мѣвѣхъ, ко-

дати, щоби письмо руске умів прочитати. Селянин поклонившись каже: „Въ ласці Божій відставайте!“ — тай вийшовши з канцелярії, поправляє на собі чуганю і відтискає так до своїх багатих товаришів чекочих на него в снігах:

— „Дивогляд людській! Пекь му осина! Та в той канцелярії не уміють пани письма прочитати!“

— „Ей брешеш, куме Ігнате, брешеш“, — каже кум Івань, — „та де-жь то може бути, щоби пани не уміли читати!“

— „Але скарь ми Боже, що не уміють! Видишь, геть тямку стратили, — відповідає Ігнатъ і почав все вѣрно розказувати, що в канцелярії пани надь письмомъ говорили.“

— „Я все говорю, що дурна то робота съ тими чколами, коли у нихъ такъ учать, що на кінці і читати не уміють“ — повѣдає кумъ Михайло.

— „Чого тої пани властиво в канцелярії сѣдять, коли і читати не уміють? — примѣчає Гриць.“

— „Бодай менѣ съ такими панами! Та они такі хлопці слѣпї, якъ і ми; овва, а то ми комисарѣ!“ — отрубавъ сердито Гаврило.

Такъ розправляючи потягнула товпа бойківъ дорогою ведуучю підъ самъ Бескидъ вь своємъ, посмѣшкуючись вь панівъ вь бедирку.

Най же п. ц. к. урядники вь староствѣ не говорять, що „sa indywidna, które powage urzędnikow przed narodem podkorują“; самі, самі панове підкопуєте свою повагу. То бо днесъ до удержаня поваги урядничої не вьстарчять — шапочка съ рожею і униформъ съ звѣздами, хотїбы вь томъ убраню бундючавъ марсова мина строилась. До удержаня поваги треба ще чогось бѣльше, а особливо, щоби не демаскуватись і не компроментуватись вь выше наведений способъ. Дотычнї вышїи власти, котрымъ ходить о удержаньє поваги собѣ підчиненыхъ органівъ, повиннї подобнымъ соблазнамъ запобѣгти а то вь той простий способъ, щоби дали приказъ панамъ ц. к. урядникамъ научитись по руски читати!

Отъ Подгаець.

(Загальний збѣръ ремісничого товариства „Помочъ“ вь Подгайцяхъ.) По отпѣванной службѣ Б. при участі хорѣ співавъхъ подгаецкихъ, зѣбралось 38 членівъ „Помочи“ вь домѣ ч. Залуцкого. Зборѣ открьивъ Вп. голова о. Дим. Гузарь пѣвгодинною промовою, вь котрій досадно і аскраво змалювавъ причины упадку нашого мѣщанства. Мѣжь иншимъ звернувъ увагу на марнотратство, яке показуєсь мѣжь нашимъ мѣщанствомъ при весѣляхъ, крестинахъ і похоронахъ. „Я сынъ руского мѣща-

нина вь Бучача“ — говоривъ бесѣдникъ — „знаю отже найлучше, якъ то наш мѣщане тяжко зароблений грѣшь выдають марно лишъ на то, щоби одинъ не бувъ гѣршимъ отъ другого. Я собѣ пригадую, якъ то мѣщанствомъ бучачке тому 40—50 лѣтъ гарно убиралось, яке поважане мало оно всюду. А нынѣ, богато задля марнованя гроша, збѣднѣло і не має неравъ вь що одягнутись, а запозичаючись на непотрѣбне, не стає ему на потрѣбне. Тому вы, братя, якъ не хочете съ часомъ цѣлкомъ свою долю запропастити, услухайте мого представлєня і щадѣть грѣшь, а тымъ певно можете своѣй бѣдѣ.“ Все присутнїи выслушали тої остерегаючої бесѣды съ великою увагою і сердечно за ню подакували.

Потѣмъ перечитавъ секретарь о. К. Дудыкевичъ справозданьє вь дѣяльности выдѣлу. Зъ того справозданя довѣдались мы съ болевъ сердца, що товариство, котре вже истнує одинадцять лѣтъ, лишъ черезъ першихъ 5 лѣтъ змагалось до доброго, а черезъ шѣсть послѣднихъ лѣтъ зовсѣмъ підъупало. Про причины упадку замовчу, бо выявленє ихъ могло-бъ лишъ розвоєи товариства пошкодити. Вь касѣ вѣсть лишъ 345 ар. Окромъ того має товариство маленьку бібліотеку.

По перечитаньмъ справозданю забравъ голосъ о. Евг. Гузарь, — котрый передъ шести роками бувъ секретаремъ „Помочи“. „Тому 6 лѣтъ, якъ выѣхавъ я отъ васъ, а повернувши, заставъ я „Помочъ“ вь дуже сумнѣмъ положєню. Вы, панове товаришѣ, кажете, що вы ддятого не дбали о товариство, бо не мали провѣдника і дорадника доброго. А я на то вамъ скажу, що не такъ недостача дорадника, якъ радше недостача у васъ почути власної помочи, вѣсть причину слабого розвоє „Помочи“. Тутъ розказавъ бесѣдникъ, якъ то завязуючись вь Англїи товариства на підставѣ „власної помочи“ (self-help) і якъ славно они розвиваються. „Тожъ і вы, товаришѣ, не спускайтесь на дорадниківъ, ино воскресѣть жизненну силу самї вь собѣ а власною помочєю добѣтєсь до того, що ваша „Помочъ“ стане вамъ тогды дѣйстно — помочєю.“

Оттакъ слѣдувало затверженє выдѣлу, выбраного на попереднѣмъ загальнѣмъ зборѣ. Голова о. Д. Гузарь; заступникъ п. Т. Досинчукъ; секретарь о. К. Дудыкевичъ.

Затверженому выдѣлову препоручено: 1) на-равѣ що тыждня отбувати свои засѣданя; 2) уважати, щоби члєны сходились що день читати і щоби не ходили на шинковї забавы; дальше препоручено выдѣлову 3) щоби устроивъ вь Подгайцяхъ вь день 3 (15) мая музикально-декламаторскїй вечерокъ съ отчитомъ вь користъ „Помочи“; вь-кѣнци 4) щоби вписати товариство вь члєны „Народної Торговлѣ“.

Пѣдъ конецъ промовивъ ще о. І. Дуды-

кѣмъ, що держава вь томъ разѣ зовсѣмъ инакше поступає съ духовными, нѣжь съ цивильными і войсковыми урядниками. Бо коли тымъ признає за всякї уряднїи чинности по за будынкомъ урядовымъ отповѣднї дієты і не потручує ихъ вь пенсіи, то священникови доходы епитрахиальнї, маючі той самъ характеръ, вчислено до конгруу.

Впрочѣмъ суть ті jura stolae, якъ одинъ вь душпастьрѣвъ д. 23 сѣчня с. р. на нашѣмъ зѣздѣ зовсѣмъ справедливо підвѣсь, тѣлько пытаємъ часу і швидко зовсѣмъ минуться; се-жъ бо добровѣольнї дары вѣрныхъ, а такї дары чимъ далѣ тымъ рѣдшї, бо і маючихъ вѣрныхъ що-разъ менше. А позаякъ у насъ, якъ і всюды, бѣднѣсть все бѣльше змагавєся, а либеральнї намаганя, що найшли своѣй выразъ вь уставахъ мавыхъ, помимо противдѣланя клира щезнути не хочуть, то швидко й зовсѣмъ не стане людей, котрї могли-бъ і хотѣли-бъ платити належитости епитрахиальнї. Бѣднї не можуть платити і пѣдлєн. §. 23 мавыхъ законѣвъ суть навѣтъ вѣольненя, — і мы додамо, що такї вѣольненя у насъ стались правиломъ. Такъ отже втгнєньє правъ епитрахиальныхъ до конгруу не давєс нѣчимъ оправдати. Они повиннї яко свободнїи побѣчнїи дохѣдъ бути зданї зовсѣмъ на волю партїи. Черезъ те й повага клира значно підвєслась-бы, бо священникъ не бувъ-бы змушений для удержаня своєго житя при всякѣй духовѣй функції отъ парохїанъ жадати дачокъ, котрї якъ і всякї дачки суть ненавистными і нищать добрї относини мѣжь душпастьремъ і его паствою. Ба, тымъ осягнулось-бы ще бѣльше, бо вѣсь власливї жалобы на здривства священниковъ за требы муєли-бъ на завсѣгды затихнути, — що все само собою було-бъ нецѣлєнымъ здохоткомъ.

Дальше сказано, що до фасїи повиннї бути втгнєнїи і доходы за писаньє документѣвъ парохїальныхъ. Напротивъ того мы можемо сказати, що пѣдлєи права каноничного „in Con-

квичъ о потребѣ религіиной моральности. По принятоу колькохъ членѣвъ и отпѣваню пѣсєнь „Щастє намъ Боже“ и „Щє не вмерла Украина“ — голова закрывъ зѣбрѣ, а вѣсь присутнїи ровѣдшлєсь съ великимъ вдоволєньємъ о 2-гѣй годнѣ вь полудня. Щастє Боже оживившєму-ся товариству!

Переглядъ часописей.

(„Gazeta Narodowa“ о Єзуитахъ-мировѣрцяхъ. Новый н-рѣ „Gazety Naddniestrzajskiej“. Новый н-рѣ „Карпата“).

Минушого тыждня почули мы прецѣ і зъ „Gaz. Narodowa“ разъ людскїй голосъ і спѣшимо подѣлитись нимъ съ читателями „Дѣла“, тымъ бѣльше, що такї отзывы повиннї мы завсѣгды мати вь рукахъ, щоби при найблизшѣмъ зворотѣ мыслей і политики „Gaz. Nar.“ могчи ткнути йи ними вь очи. Бо щоби се було серіозне, непохитне переконаньє тої хамелеонообразної газетѣ, сєго мы прецѣ не можемо допустити.

Вь рускихъ газетахъ — вѣшь „Gaz. Nar.“ — повторяются отъ часу до часу рѣжнї вѣсти о втисканю сѣ Єзуитѣвъ у внутрѣшнїи справы церкви уніятскої. Значну часть сїхъ вѣдомостей почіолити треба на рахунокъ политичної тенденції, — щоби именю удержувати вь роздражєню рускихъ мальконтентѣвъ „польско-єзуитскими“ страхами. Правдоподобно до такихъ тенденційныхъ выдумокъ належить поданє вь послѣднѣмъ н-рѣ „Слова“ донесєньє, що вѣже съ весноу с. р. маючь Єзуиты заняты і другїи монастырь василїанскїй вь Лавровѣ вь Самбѣрчанѣ, а то нѣбы пѣдъ вѣдомъ розширеня порученого ихъ завѣдательству новїцїату добромїльскогю. Мы переконаннї, що то неправда. Але треба бажати, щоби компетентнї сѣры рѣшучо запєречили подобнымъ вѣстямъ, бо нехай буде якъ хоче, то певне єсть, що Єзуиты Поляковѣ съ Русинами не погодять. А вѣже зъ помѣжь вѣсхъ средствъ тое мабуть єсть найменше отповѣдне і найменше практичне, щоби для умиротворєня руско-польскихъ сварѣвъ народныхъ давати Єзуитамъ фундація уніятскї. Єданьє Русинѣвъ съ Поляками при помочи Єзуитѣвъ причинилось бы пѣсля нашего найглубшого переконаня тысячу разѣвъ скорше до ширєня у насъ русофильтва, нѣжь цѣла агитація агентѣвъ политики Побѣдоносєва.“

Мы на ті слова не можемо нѣчого сказати, якъ тѣлько пожелати „Gaz. Narod.“ щоби се оправдѣ було єи найглубшимъ переконаньємъ і се найглубше переконаньє було хочъ такъ глѣбоке, щоби леда супротивна фїля, леда капризъ не могли его перевернути і перемѣнити!

„Разинствїє превеликое“ єсть пѣсля слѣвъ „Карпата“ (ч. 7) мѣжь угорскими Русинами а угорскими Сербами і Румунами. „Сербы

gruam non sunt imputanda, quae debetur parocho ratione laboris“, позаякъ писаньє єсть такожь трудъ, сполученнї навѣтъ съ деякими выдатками. Але позаякъ вь §. 12 проєктованого розпорядженя выясєнено, що „на выдатки канцелярїиной має бути потручена певна квота зъ фасіонованого доходу“, то мы противъ того нѣчого не кажемо, надѣвчися, що квота тая буде отповѣдна до труда і полученныхъ сь нимъ выдатковѣвъ.

3. „Доходы вь фундацій“, пѣдъ котрыми вь першѣй линїи треба розумѣти фундаментанї службы божїи, обговорєннї вь §. 10 проєктованого розпорядженя, де кажеся, що „Посѣдатель парохїи, вь котрыхъ число фундаментаныхъ службъ божїихъ перевысшає 265 вь роцѣ, маючь право за прочє число утворити мисальну стипєндію або коли-бъ на то дохѣдъ не выстарчавъ, недостачу вчислєти вь рохѣды“. Зъ нашего становища яко католицкїи священники мусимо мы высказати переконаньє, що такїи приписѣвъ уставы цивильнои мустъ єсть легальнїи, тестаментарнїи розпорядженя быти свято додержуванїи. Нєма сумнѣвъ, що фундаторы такихъ службъ мали намѣрь повернути дохѣдъ вь своихъ фундацій для душпастьрѣвъ мѣсца фундаментаного, а не для религіиной фонду.

4. Що тыкає прочїхъ правъ ужитковыхъ, то позволимо собѣ ще звернути увагу на право рубаня дровѣвъ. Якъ вѣстно, цѣна дровѣвъ разъ-въ-разъ підноситься. Коли затымъ системивованнї дотациї дровами будутъ обчисленнї пѣсля подносєчє-сѣ цѣны, а вартѣсть ихъ буде оттягнєтисѣ отъ конгруу, то вь многихъ парохїяхъ дѣйде до того, що цѣна дєрева пожєрє найбѣольшу часть цѣлѣи конгруу; се вже й тепєрь дѣвєсь вь деякихъ парохїяхъ, якъ н. пр. вь Угриновѣ, сокальскогю староства, і вь другихъ мѣсцяхъ.

(Дальше буде.)

сохраняють свою церковную автономію, соборно ли строгое православіє і ненарушимо державного языка, такъ какъ мы церковной автономіи не имѣемъ, но вь дѣлахъ церковной автономіи равные съ латинниками, приняли унію, і тѣмъ православіа, — а на конецъ приняли вь строгости шестивѣковой жизни интеллигенції мадярскїи языкъ і принимаємъ тотже языкъ і вь училищахъ, такъ высшихъ какъ по части уже і вь народныхъ. Ой, справдѣ, що „на конецъ“! „Мы вѣсь отвенныхъ силъ, отъ „народа“ почти ничего имѣемъ, да — имѣти либо созидати і не вь состоянїи“ — признаєсь вь кѣнци „Карпата“, а вѣримо вповнѣ его словамъ. Таковыми способами і прямо сервилитичною политикою, такимъ шєннымъ отчужєньємъ отъ своєго народа, отъ насущныхъ интересѣвъ і его живої мовы нѣбто на свѣтѣ не „создавъ“ і не „создасть“ чогю. Бо для чогю-бъ, пытаємось мы, „Карпата“ замѣсть розводитисѣ обширно о „смерти графа Іракїа і памяти графа Сечєнїа“, і споминати, по словамъ, „происшєствїа таковогю направлєнїа прислучающихся вь нашємъ отечєствѣ“, не мѣють бы і справдѣ оглянутисѣ на пѣвночѣ і регїстрати бодай важнѣйшї факты народногю і регїстрати спѣльного житя вь Галичинѣ а хочъ бы і вь Россїи? Не вѣже прославлена мадярска конституція забороняє навѣтъ „регїстратиє событїи“ і може самъ „Карпата“ уважає такє „регїстратиє“ акимъ-небудъ „возмущєнїємъ“ і безпечєнкогю лицъ і имѣнїа? Правда, графъ і князь вѣвъ „Карпата“ не знайдє, — а вѣже переконаннї, що й тѣ его улѣбленнї графы і князѣвъ „событїа“ онъ такъ „строго“ регїстратиє угрорускому народову, анѣ самому „Карпатову“ нѣчого крѣмъ жєбрачкої милостивїи дадутъ!

Вь томъ же 7-ѣмъ н-рѣ „Карпата“ єсть одна статїя дуже цѣкава, вь котрѣй полємикуєсь съ „Дѣломъ“ („Guilo“), „Словомъ“ („Slovo“) і „Одєскимъ Вѣстникомъ“ („Odessai listnik“) про стрїсько мукачѣвску желѣзницю і єи значєньє для угорскої Руси, — але позаякъ статїя писана по мадярски, то мы, не владаючи тою лєзучною бесѣдою, не можемо сказати, якъ чѣмъ тамъ написано. Закѣнчимо сїю замѣтку вѣдомъ н-рѣ „Карпата“ єго власною новїцїою: тра дай Боже, щоби справдилась на цѣлѣй угорскѣй Руси: „Весна приближается, быти жєтѣ теплїи они скорше настанутъ какъ вь жєдєнїи времени“. Дай Боже, дай Боже!

Выйшовъ 2-їи н-рѣ „Gazety Naddniestrzajskiej“, котрый особливо користо звертає на увагу обширною рускою дописєю „зъ села Сѣлицѣвъ“, вь котрѣй цифрами показано, якъ то банкъ русикальнїи прировадивъ до цѣлѣи руины заможаного, бо 150 моргѣвъ грунту вь даючого госнодаря Ивана Мазура вь Схѣдинѣ вь р. 1871 затыгнувъ Мазуръ пожичку 900 зъ чогю дѣставъ гѣтовкою тѣлько 400, єи змушений бувъ затыгати дальшї пожички, єи що взявъ зъ банку оуму 2,284 зр. На то вѣстивъ 3011 зр. 52 кр., а вь нєнѣ ще 900. Дописъ написана дуже гарно, безъ жадногю шного слова, і коли-бъ „Gaz. Naddniestrzajskiej“ гла вь кождѣмъ своѣмъ н-рѣ подати читатєлю публицѣ одну такую працю, то певно стало-бъ дужє цѣннымъ выданнїємъ для цѣлого русо. Розумно написана єсть такожь вѣстия єи „Niemo w kwestyi żydowskiej“, хочъ єи єи выводами не всюды можна згодитисѣ накликываньє „do solidarnego dzialania przeciwko nieuczciwemu kapitalizmowi“ (чи вь имени „w przeciwko kapitalizmu“) зраджує неяснїи политикѣ тора о капитализмѣ вь загалѣ і о завязаннїи жидѣвства вь нашѣмъ краю. За то єи „Likwidacya Banku włościańskiego“ зновъ показує вь ту манєру провинциальнѣи способу шєннїи акимъ грѣшили обѣ вступнїи статїи першого вь основна думка єи, що до залагодженя вѣсї долѣ, яку спровадивъ на нашъ край банкъ лянскїи, треба тѣлько „dobrej woli, ludzi i wuch i prostą isć drogą“ єсть не жадною думкѣ не жаднымъ выноньємъ, не жадною радѣ тѣлько pium desiderium, навѣ котрымъ єи двокутувати. Нѣ, ту добра воля не выстарчє дє потрѣбно ще й быстрого і на вѣсь выннїи тивнїковѣвъ приготованого розуму, а що до „uczciwych“ — ахъ, чи то жь кому можна вьнутити вь сердце, якїи онъ? „Новинка“ показує колько цѣкавыхъ мѣсєцевыхъ фактовѣвъ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Депутація Словенцевъ) вручила недавно гр. Тафеоу пропаматне писмо, въ котромъ выказа-

(Чи Хорватія приймае офіціально участь въ выставѣ угорскій?). На се пытанье дае загребскій корреспондентъ „Politik“ негативну отповѣдь и доказуе, що навѣтъ самі прихильники теперѣшної управы кравею уважають поступованье мадарскихъ властей оскорбляющимъ національну честь Хорватовъ.

(Обсаждение епископскаго престола въ Паренцо-Поля). опороженного черезъ смерть дотеперѣшняго епископа заповѣдае новій міжнародній конфликтъ на истрійскій півостровѣ.

(Въ справѣ отворенія підозривныхъ листвез) помѣстала „Wiener Ztg.“ урядовій комунікатъ, зъ котораго довідujemy, що такі листы, котрі власть на основѣ розпорядженія выемковаго уважала отповѣднимъ розпечатувати, а котрі можуть бути вручені адресатамъ, мають бути урядово запечатані и заосмотрені въ замѣтку: „урядово отворено и отдано“.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Зближенсья Россія до Нѣмеччины не перестае бути предметомъ рѣзкихъ догадвъ

и комбинацій. Такъ пишутъ до „Germania“ зъ Петербурга, що зміна заграничноі політики въ Россіи значить поражку російско-народныхъ реакціонерѣвъ, якими суть Толстой, Побѣдоносцевъ и Катковъ, и російско-французской партіи, котрой представителями мають бути Игнатіевъ и Милотанъ, а съ котрою симпатизуе такожъ великій князь Константинъ и Николай.

Туреччина. Россійске посольство въ Константинополі выслало до Порты вже другу ноту съ причины залеглои уплаты коштовъ военныхъ. На першу ноту отповѣла була Порты, що причиною заляганя сплати есть низька цѣна збожа.

Египетъ. По довідмъ надумуванься постановила Англія выступити разъ серіозно въ Суданъ и выступленье ея увѣчалось успѣхомъ. Конецъ славы Османа Дигмы вже недалекій а може бути, що и Магдісиво миме всякихъ уступокъ и обѣянокъ цѣла справа на сухо не выйде.

Сербія. До „Pol. Corr.“ доносятъ, що коронація сербско-королевской пары отбудеться ще сего року, часъ однакж до сего ще неозначеній; здаеться же коронація отбудеться въ осени.

нянъ іде сего тиждня до Відня, чтобы отдати письмо откликнутою его зъ посольства въ Відни; обсаждение тутъ сербского посольства наступитъ здаеться въ маю.

Швайцарія. Недавно заказала велика рада кантона базельского удержувати монахамъ и монахинямъ — котрі впрочѣтъ не суть навѣтъ швайцарскими подданными — такъ публичній якъ и приватній школы.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

Музыкально-декламаторсній вечерокъ въ память Т. Шевченка устроенній „Акад. Кружокъ“ во второкъ въ сали „Народного Дому“ выпавъ досытъ хорошо.

бы умѣщенный такожъ четвертый рѣкъ пригонѣвъ станиславовской епархія. Для гимназій або побудувало-бы правительство новый дѣмъ, або умѣстило-бы си въ будинку теперѣшной школы реальной, котра и такъ, якъ ходять слухи, має бути знесена, чи радше ополучена съ гимназіею.

Въ Тернополі має бути знесена 4-класова школа реальна задля недостатчи учениковъ, а на си мѣсто має бути заведена школа промысловая.

Ц и трибуналь карный во Львовѣ выдавъ во второкъ по двонедѣльной розправѣ вже по третій разъ засудъ въ процесѣ арендаря Фалика обжалованого о замордованье Николая Демкова войта въ Вѣльки мазовецкой, бувш посла зъ жовковскаго округа.

Министерство просвѣты розбололо до всѣхъ краевыхъ радъ школьныхъ рескриптъ, котрымъ забороняе, чтобы учителя робили якъ небудь коштовній дарункъ на именованъ на имении и при ишихъ подобныхъ случаяхъ, бо на томъ терять — кишені родичѣвъ.

Въ Подгайцахъ завязалось ще передъ двома роками „Руске Касино“. Статутъ, потверженный ще въ мартѣ 1884 р., вже цѣлъ два роки лежить у оновательствѣ, а Касино доси ще не вошлово въ житье.

Въ Золочевѣ пишутъ намъ: Въ Золочевѣ отбувова 25 л. лютого с. р. балъ на доходъ сторожи оужарной, на котромъ были такожъ Русины.

Въ интернатѣ ко. Змартвухвстанцѣвъ отбувова передъ кѣлькома днями зборъ членѣвъ. (Презесовою товариства интернату во Львовѣ есть ки. Адамова Сапежина, вице-презесовою панѣ намѣстникова Залеска; въ Краковѣ презесовою есть ки. Марцелина Чарторыйска).

Въ интернатѣ ко. Змартвухвстанцѣвъ отбувова передъ кѣлькома днями зборъ членѣвъ. (Презесовою товариства интернату во Львовѣ есть ки. Адамова Сапежина, вице-презесовою панѣ намѣстникова Залеска; въ Краковѣ презесовою есть ки. Марцелина Чарторыйска).

Вѣсти епархіяльны. Зъ АЕнархія Львовской. Презенту получилъ оо. 1) Ив. Боднаръ на Подбѣстрыни, 2) Юл. Туркевичъ на Поныку велику.

На конкурс розписана нар. Межигорці, дек. рогацького, сь речинцемъ до 24 л. цвѣтъ 1884.

Душпастирскі посади получили оо. 1) Теоф. Кислевскій завѣдательство Скоморохъ, 2) Дим. Скленковичъ завѣдательство Илова. Завѣданий до канон. институція о. Нест. Соневицкій на пар. Горошову. Канон. институція получивъ о. Левъ Лонцій на пар. Десятники.

Въ пропозицію приняті на Городенку: оо. І Алекс. Радзкевичъ зъ Шоломы, ІІ Іос. Макогонскій зъ Лапиць, ІІІ Айталь Кобрынскій зъ Рабѣця; 4) Іос. Гаванскій зъ Утечка, 5) Ант. Струтинскій зъ Яницѣ, 6) Келест. Кос тецкій зъ Скалы, 7) Волод. Вагрыновичъ зъ Вишнѣвчика, 8) Пет. Гиль зъ Олеконч, 9) Ів. Озаревичъ зъ Белелуѣ, 10) Іос. Каратинскій зъ Семяковець, 11) Север. Левицкій зъ Джурова, 12) Іосиф. Каратинскій зъ Заболотова, 13) Венант. Даюбановскій зъ Гвоздця, 14) Кир. Гаморакъ зъ Стецєвы, 15) Юл. Войнаровскій зъ Кулачковець, 16) Сильв. Дрогомирскій зъ Вербѣвця, 17) Леонт. Шеевъ зъ Болшѣвця, 18) Кир. Лукасевичъ зъ Мшанця. ІІ на Карлѣвцѣ: І Ів. Терлецкій зъ Жукова, ІІ Мих. Мисола зъ Русова, ІІІ Филем. Огоновскій зъ Снятына; 4) Корн. Дрогомирскій зъ Попельникъ, 5) Ів. Рогужинскій зъ Вашковець, 6) Амвр. Сѣчньскій зъ Карлова, 7) Ілар. Курпакъ зъ Балинецъ.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Амарозій Яновскій, дръ философіи, ц. к. совѣтникъ шкѣльній, выслужений директоръ ІІ гимназій у Львовѣ, б. инспекторъ середнѣхъ шкѣль, б. посолъ до сейму и рады державной, предѣдатель „Галицко-рукоки Магичъ“ и „Тов. педагогичного“, членъ и б. 2-гій сеніоръ Ставропигійского Института, членъ управл. совѣта „Народного Дому“, и пр. — упокоився, — якъ мы вже въ попереднѣмъ числѣ доносилъ — дня 2 марта с. р. въ Римѣ въ 74 роцѣ житя, принявши ѳтъ Впр. Іосифа Сембратовича св. Тайны. Пок. Яновскій бувъ выѣхавъ до Неаполя для поратованія здоровья, а повертаючи зъ-ѳтти загостивъ до Риму. Звидѣвши черезъ кілька дѣвъ важнѣйшій мѣсця Риму, нагло занедужавъ на запаленѣ легкихъ. Впр. Іосифъ телеграфично завѣдомивъ родину о тяжкой недужѣ, а въ недѣлю рано вже и о смерти нашего много-заслуженого и поважаного дѣтеля и патриота — Амарозія Яновского! Вѣсть тая глубоко опечалила сердца всѣхъ Руоинѣвъ.

Покѣйный родился 1810 р. въ Смольной, де батько его Василь бувъ священникомъ. Гимназію окончивъ въ Самборѣ а философію и теологію у Львовѣ. Пок. Евст. Прокопичъ наклонивъ покѣйного ѳдатися званию учительскому, въ котромъ ѳнъ и дѣйстви прослуживъ 47 лѣтъ. Въ 1834 р. бувъ учителемъ-суплентомъ гуманіорѣвъ въ Божнѣ, ѳпѣсла дѣйственнымъ учителемъ гимназій въ Черновцахъ, потому до 1848 р. учителемъ гуманіорѣвъ въ Перемишлѣ. Въ 1848 р. бувъ уже учителемъ при академичной высшій гимназій во Львовѣ. Въ 1856 р. зѳставъ директоромъ ІІ гимназій во Львовѣ, котрою управлявъ до 1861 р. Въ 1860 р. бувъ покликаный на заступника инспектора гимназій вѣхѣдной и заѳдной Галичины и сповнявъ той обовязокъ майже 4 роки. Въ жовтня 1864 р. бувъ именованый дѣйственнымъ совѣтникомъ шкѣльнымъ и инспекторомъ середнѣхъ шкѣль вѣхѣдной Галичины и на томъ становищи трудився до 1868 р. Голуховскій, желавши на его мѣсця видѣти своего любимца Черкавского, постарався о переведенѣ его зновъ на посаду директора ІІ гимназій, де ѳнъ 13 лѣтъ, до конца 1881 р. сь наилучшимъ успѣхомъ трудився и въ томъ же роцѣ пенсіонувався. Покѣйный бувъ кілька разѣвъ выбираний зъ равского округа посломъ до сейму а три разы до рады державной въ Вѣднѣ. За ѳтличну его дѣяльність подѣль его цѣсарь въ лѣтъ 1878 р. въ шляхоцтво. Покѣйный все и

Пошукуе мѣсяца

до заряду въ рускомъ домѣ вдова образована и разумѣюча добре жѣвоче господарство и веденѣ дому. Благша вѣдомость въ Редакціи. (1—3)

К. Диккенса
Новорѣднѣ Дзвонъ
Цѣна 60 кр. сь пер. 65 кр.
Дѳстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

„Безталанне сватанѣ“, образокъ зъ галицкого житя, написавъ Василь Барвѣнокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., сь пересылкою 90 кр.
Дѳстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

5 килеві
БОЧѠВКИ ВИНА
поруцає
Торговля Гегелайско-токайскихъ винъ
К. Ф. ПОПОВИЧА
ВЪ ТЕРНОПОЛІ

1	бочѣвка Гегелайского столового	2 зр. 10 кр
1	„ Гегелайского столового лучшѣи якѣсти 2 зр. 30 кр. и 2	50 „
1	„ Гелед. стол. ароматичного 3	— „
1	„ Самородного вытравного 4	30 „
1	„ Ермелеки-Бакаторъ стол. 2	— „

Повыше наведені цѣны розумѣются вразѣ сь бочѣвкою окованою желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благодѣльный ѳтбиратель жадныхъ болѣше коштовъ не поносить. Купуючи вина особисто тѣлько у продуцентѣвъ рунать за здорові добрі, натуральні и лучші вина якъ зъ Вершецъ, и просить о ласкавій замовлені. (18—?)

всюду стоявъ крѣпко и неустрасливо въ оборонѣ правъ руского народа, въ свободныхъ ѳтъ публичного занятя часахъ писавъ наукові и адѣ (мѣжъ иншими греческу граматикку), а въ житю товарискимъ и яко проводникъ молодѣжи умѣвъ собѣ покѣйникъ все и всюду придбати якъ наибольшу повагу и любовь. Честь для того пок. Мужа нехай нѣколи не выгасне въ руской груди а память его нехай переказуеся ѳтъ рода въ родъ!

О. Юліанъ Сембратовичъ, почетный крылошанинъ и совѣтникъ львѣвской митр. консисторіи, ординаріятскій шк. комисаръ для Буковины, буковинскій деканъ и парохъ въ Черновцахъ, упокоився тамъ 4 марта скоропостижною смертею (ударъ сердца) въ 61 р. житя а 37 священства. Покѣйникъ бувъ передъ двома лѣтами парохомъ при церквѣ св. Петра и Павла у Львовѣ, и кілька разѣвъ бувъ выбираний членомъ львѣвской мѣской рады. Вѣчна ему память!

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
поруцає
Впрыскуваня и капсулки зъ ростинъ Матіео. Фляшка впрыскуваня 40 кр., капсулокъ 80 кр.

Подяка.
для банку взаимныхъ обезпечень „Славія“
Минувшого року 14 липня навѣщена громада Цеперѣвъ пожаромъ, котрый кромѣ другихъ зничивъ приходскій господарскій будынкы, обезпеченій въ банку „Славія.“ — Дня 28 лютого 1884 другій разъ зѳстала громада пошкодована черезъ огонь на будинку шкѣльномъ. Въ обѣхъ разѣхъ банкъ „Славія“ въ сей часъ предпринявъ ликвидацию и ѳтшкодованѣ на мѣсця выплачивъ. За такѣ точне и оправдливѣ поступованѣ складае громада Цеперѣвъ банкѣ „Славія“ въ публичной дорожѣ своєю подяку.
Цеперѣвъ дня 2. марта 1884.
Модестъ Метелла, в. р. предѣдатель комитета. Тома Банашъ, в. р. начальникъ громады.

Подяка
Дня 13 лютого с. р. ѳбулися въ Станиславѣвъ похороны возлюбленѣйшого нашего ѳтца Александра Яворского. Помимо слотливого дня участвовали ласкава: Ви. оо. крѣл. ювилать Красовскій парохъ лат. зъ Станиславова, Бервиль пар. лат. зъ Долины, Впр. ювилать о. Гарасимовичъ, деканъ станиславѣвскій; Впр. о. Шанковский вице-деканъ и парохъ станиславѣвскій. Пр. оо.: Терлецкій зъ Угринова, Целевичъ зъ Павельча, Городицкій зъ Пасѣчной, Косевичъ зъ Тязова, о. дръ Люга и Чижевскій, сотрудники лат. въ Станиславѣвъ; въ кѣнци Пр. о. Обухкевичъ зъ Пацикова, котрый краснорѣчиво сь поглядомъ на нѣйшнѣйшій духъ часу выголосивъ надгробнѣе слово. Уважаемо своєю довжностею прилюдно всѣмъ подякувати щирѣйшимъ Спаси Богъ! —
Станиславѣвъ дня 4 марта 1884.
Александра зъ Яворскихъ Сенатовичева, супруга Павла Сенатовичъ; Мальвина зъ Яворскихъ Юркевичева, вдова б. п. Антонія Юркевича; Емилиа зъ Яворскихъ Стругиньска, супруга Антонія Стругиньского; Павло Сенатовичъ парохъ въ Вобровнякахъ, зять; Антоній Стругиньскій парохъ въ Ямниці, зять.

Желѣзничій поѣзды.
ѳтъ 1 червня 1883 пѣсля годнива львѣвского.
ѳтходятъ зѣ Львова.
ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вечеромъ поѣздъ послѣднѣйшій, о год. 4 мин. 5 рано поѣздъ особовый, о г 5 мин. 9 по пол. поѣздъ мѣшавый и о год. 6 мин. 35 — ѳд но поѣздъ локальный.
ДО ЧЕРНОВЕЦЪ: о год. 6 мин. 30 рано поѣздъ, послѣднѣйшій, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 въ ночи поѣздъ мѣшавый.

ЗНАЙДЕНЕ!!!
По неутомимыхъ студіяхъ почастилося наконецъ Дру Фѳвъ Бенденъ зложити
Помаду на волосѣ
о котрой сь повнымъ правомъ можна твердити: она сповняе свою правдиву цѣль. Въ зѳвѣснѣ короткомъ часѣ вытворюе тая помада повный и сильный волосъ на бородѣ и головѣ и не допускае выпадати волосю. Вынаходчикъ гарантуе за безусловный успѣхъ.
Цѣна за флаконъ 2 зр.
Можна набувати за попередною присылкою палежності лишь у вынаходчика Дра Фѳвъ Бенденъ, Прага, Salmgasse, 7. (13—24)

На вѣдѣвской всевѣтній выставѣ ѳтзначена 2 медалями поступу за 8 вылитыхъ и выставленыхъ дзвонѣвъ для Votivkirche у Вѣднѣ. — На низшо-австрийской выставѣ промышленной у Вѣднѣ 1880 ѳтзначена золотымъ медалемъ.
Цѣс. кор. надворна ѳтливарня дзвонѣвъ и металлу Петра Гильцера въ Винеръ-Найштадтѣ (Peter Hilzer in Wr.-Neustadt) (6—24) поручаеся для замовленъ дзвонѣвъ всякой величини и звучности. За попередъ означеный звукъ або чисто-гармонійный акордъ цѣлого по-дзвону гарантуеся.
Подзвѣвъ дзвонѣвъ прирестольныхъ, на чѣтыри голоса гармонійно настроенный, въ одній металевѣй рукоятки сполученый, дае по-вышша фирма за 15 зр. а. в.
Тая ѳтливарня существуетъ ѳтъ 1838 року и доси вылила 3620 большихъ дзвонѣвъ въ вѣзѣ 1,018,450 килогр. — Сплата такожъ на раты.

Найбѣльшій складъ нотъ
до грана и до спѣву
на продажѣ и до пожичаня.
НАЙСВѢЖѢЙШІЙ НОВОСТИ
въ Читальни
ГУБРИНОВИЧА и ШМИДТА
5—? пѣдъ зарядомъ
К. ВИЛЬДА
во Львовѣ,
улиця Академична ч. 3.

Складъ фабричныхъ красокъ, лякерѣвъ, покѣстѣвъ, продуктѣвъ хемичныхъ зарозомъ и торговля матеріалѣвъ
ГИВНЕРА и ГАНКЕ
2—? во Львовѣ, Ринѣкъ поручає

Краски олійні
зѳвѣснѣ готовы до ужитку, до мѣльована дверей, бѣнкѣ, помѣстѣвъ, дахѣвъ, домѣвъ, огородовыхъ знарядѣвъ и господареныхъ, знарядѣвъ рѣльничихъ и т. д.

КРАСКИ
олійно-лякерѣвой и бурштиново-лякерѣвой масу до запусканя помѣстѣвъ власного вырѣбу, найбѣльшого рода лякеръ до помѣстѣвъ, лякеръ до шкѣльныхъ таблицъ, лякеръ до школьныхъ таблицъ, лякеръ повозѣвой правдивый авглійскій зъ фабрикѣ Wilkinson, Peewood и Clark въ Лондонѣ, всякого рода лякеръ до работѣ аутришскихъ, австрийскихъ, персѣ, оксѣльза и шкѣрѣ.

Краски сухі всякы роды: англійной, до крашеня яецъ матерій, друкерскій, бронзы (золотый порошокъ), золото въ аркушахъ, роетный въ плѣнѣ, для перелетянкѣвъ, тушовый акварелевъ въ гузичкахъ и лѣсоцкахъ, акварелевъ вохкы въ трубочкахъ и мушляхъ, до мѣльованя порцелянъ, олійнѣ въ трубочкахъ до работѣ артистичныхъ.

Средства до ретушованя, олійнѣ и верникомъ до работѣ артистичныхъ, пензѣвъ, малярскій полѣтна, палѣты сталюги и всякы приборы до мѣльованя и рѣсованя.

Артикулы для ѳльварковъ: Смавовило до желѣзныхъ осей, одна до машинъ, теръ газѣвый, цементъ и гипсъ, китъ, асфальтъ, антимерузіанъ, карбѣловый квасъ и другі средства деоплекційной.

Приряды пивничій: Шпунаты и чѣпы до бѣнокъ, корки до бутылѣкъ, капелѣ до бутылѣкъ, маса до лякованя бутылѣкъ, машинны до коркованя бутылѣкъ, бѣнокъ, тирбушоны, машинны до мытѣ фляшокъ, пыпы до бѣнокъ.

Артикулы гумѣвой, кишки гумѣвой до газу и до стяганя воды, вина, квасу; плиты гумѣвой и пр.

простирала гумѣвой. Пасы до машинъ и молатѣленъ зъ найбѣльшихъ шкѣрѣ бельгійскихъ всякой ширины.

Гурты до машинъ, вужѣ конопляны, Рурѣ циновы и оловяны. Шрѣтъ, льотки и култѣ. Порошокъ на комахѣ и молѣ, тинктура на комахѣ, камѣра и перѣцѣ ѳлакы. Артикулы туалетѣвой, мыла туалетѣвой, Extraits d'odeur, Eau de Cologne, о-лѣйки и помады. Лякъ до печатаня. Чорнило до писаня, до гектографіи, червѣне, синѣ, черне, до значеня бѣлы и автографичне. Краски до печатокъ, гума и карукъ розпушеный. Китъ до скла и порцеляны. Смавовило непромакаюче на шкѣру. Смавовило на копыта сь способѣмъ ужитку. Товѣвъ до оружія. Лякеръ до чѣботѣ чорный, золотый и мѣльчійшій. Чорнило до шкѣрѣ. Апретура до консервованя шкѣрѣ и пр. Все по найбѣльшійшій цѣнахъ. Цѣнникы спеціальный на жаданѣ grails и francs.

При замовленяхъ за послѣдѣлатоу проситѣ о присыланѣ певной сумы, котра выстаричла-бъ хоць на оплаченѣ тамъ и назадъ коштовъ почтовихъ на случай неѳобрама присылки.

ѳтъ осени року 1884 въ власнѣмъ домѣ Ринѣкъ ч. 38.

240 HEFTE ODER 16 BÄNDE.
LEBENS BAND FL. 4.50, LEHRBAND FL. 5.40, HALBBAND FL. 5.70, O.W.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
LEHRBAND ODER UNTERBAND FL. 5.70, O.W.

Въ администраціи „Дѣла“ можна дѳстати слѣдуючі працѣ:
Володимира Барвѣньского.
1. **СКОШЕНЫЙ ЦВѢТЬ** (образокъ зъ Галицкихъ образковъ) цѣна 80 кр.
2. **БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНѢ** (образокъ зъ Галицкого житя) цѣна 80 кр.
3. **ѳТЧИТЬ ВЪ 100-ЛѢТНЮЮ РОКОВИНЫ ЦѣСАРЯ СИФА П. 17 (29) падолиста 1880,** цѣна 25 кр.
4. **БЕСѢДА ВЫГОЛОШЕНА НАРОДНѠМЪ ВѢЧУ РУСКОМУ** 18 (30) падолиста 1880 о еко номичныхъ справахъ, цѣна 15 кр.
Доходъ зъ першого творѣ значуе Родина покѣйника памятникъ нагробный, зъ дальшѣмъ же трѣхъ працѣ на стипендію Володимира Барвѣньского. (12)

„МЕРТВІ ДУШѢ“
тумористична повесть Миколай Гоголи сь погрѣшотѣвъ автора и „Словѣвъ ѳтъ Выдавничъ“ (278 сторѣвъ великой 8 кр.).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; сь пересылкою поговоро 2 зр. Дѳстати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигійской.

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“
повѣсть Г. Раймунда зъ трѣхъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., сь пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая отпечатана въ оригиналѣ кѣмѣдѣмъ 1 зр. 40 кр.)
Дѳстати можна въ Администраціи „Дѣла“.

„Скошенный цвѣтъ“
образокъ зъ галицкого житя
Василя Барвѣньского
Цѣна 1 зр., сь пересылкою 1 зр. 20 кр.
Дѳстати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигійской.